

Terms and Conditions

The Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept there Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Library

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Imprint:

Director: Mag. Renate Plöchl

Deputy director: Mag. Julian Sagmeister

Owner of medium: Oberösterreichische Landesbibliothek

Publisher: Oberösterreichische Landesbibliothek, 4021 Linz, Schillerplatz 2

Contact:

Email: [landesbibliothek\(at\)ooe.gv.at](mailto:landesbibliothek(at)ooe.gv.at)

Telephone: +43(732) 7720-53100

Helden unserer Heimat, Gefallene aus den Reihen der 23-er, die Ihr in weiter Ferne unter fremder Erde ruhet, Ihr blutigen, toten Kameraden Eurer lebenden Mitkämpfer, die Ihr von Witwen ewig beweint, von Waisen auf immer betrauert, heldenhafte Vorbilder später Nachkommen — ruhet sanft und in Frieden! . . . Einst grünen die kleinen Kreuze aus Holz, bald wachsen flache Gräber bis hinauf in den Himmel, und Blut und Tränen fließen in einen Bach . . . Oben, hoch oben am Firmament, wenn die Nacht mondhell silbern erglänzt, auf den schillernden Gefilden der Milchstrasse, da treten sie von neuem zum Stürme an, da reihen sie sich wieder um die Wette unsere unsterblichen toten Helden . . . Und unten weit, unten auf schwarzer Erde lauschen die Lebenden des ewig dauernden Ruhmes der gefallenen toten Krieger . . .

Tränen treten uns ins traurige Auge. Wie wasserheller Kristall erglänzt es von unvergänglicher Glorie — von stummem Stolz . . . Euer sei der Ruhm — unser ist der Stolz . . .

Ladislaus Czebe.

tek megzöldülnek, apró sírhalmok nőnek az égig, vér és könny egy patakba folynak . . . Rohannak az égen, csillagfényes éjben, hadak fehér útján jó, halott vitézek . . . És nézik az élvemaradottak hősi halottaknak örök dicsőségét . . .

Harc fergetegéből új nap virrad reánk, véres göröngyökből új rózsák fakadnak, síró könnyek sója édes emlék lesz . . . Fekete gyász leplét nap fénye szűri át . . . A hadak fehér útján robogó vitézek, jó, halott vitézek véres, sáros testét, égbeszállott lelkét örökösén csillogó glóriába vonja a megemlékezés . . . Méz lesz a keserűségből és a gyász örömmé lesz . . . Megadatik nékiek a vigasztalás, kiket bánat marcangol . . . Megjön az ideje csendes megnyugvásnak . . .

Nyugodjatok békén jó halott vitézek, könnyezetek némán holtakat siratók: Megjön ideje majd vigasztalástoknak . . .

Könny ül a szemekbe . . . Gyémántosan ragyog örök dicsőségtől — néma büszkeségtől . . . Mi hős halottaink, tiétek a dicsőség — a büszkeség mienk . . .

Czebe László.

